

گونه سنڌي

غير مسلمن سان تعلقات سيرت طيبي جي روشني ۾

☆ پروفيسر ڊاڪٽر عبدالوحيد انڊڙ

حامدا و مصليا اما بعد: جناب صدر مجلس، معزز علماء کرام، اساتذہ عظام معزز سامعين ناظرين السلام عليكم و رحمت الله. اڄ جي هن برڪت ڀري محفل ۾ مون کي پنهنجي خيالات جي اظهار ڪرڻ جي لاءِ جيڪو مقالي جو موضوع ڏنو ويو آهي اهو تمام اهم موضوع آهي يعني ”غير مسلمن سان تعلقات سيرت طيبي جي روشني ۾“

جيئن ته هي حقيقت پنهنجي جاء تي مسلم آهي ته دين اسلام دين فطرت آهي ان دين ۾ دنيا ۽ آخرت جي ڪاميابي جو سامان موجود آهي. ضرورت رڳو عمل جي آهي ته اسان ان ڏس ۾ ڪيترا مخلص آهيون. جناب سرورِ ڪائنات ﷺ جي سهڻي سيرت روز اول کان روز آخرت تائين کليل ڪتاب وانگر موجود آهي. ڪافرن سان پاڻ ڪريم ﷺ جي حسن سلوڪ ۽ تعلقات جا ڪيترائي واقعا شاهد آهن. يورپ جا تاريخ نويس تحرير ذريعي دعويدار آهن ته هي واقعات ان وقت تائين جا آهن جيتري تائين اسلام ضعين هيو. تنهنڪري اسان ان عنوان جي ذريعي رڳو اهي واقعا نقل ڪنداسين جنهن زماني ۾ حڏهن مخالفن جون قوتون ختم ٿي چڪيون هيون، حضور ﷺ جن کي پورو اقتدار

☆ (ايسوسي ايت پروفيسر) بيورو آف ڪريڪيوليم سنڌ

حاصل ٿي چڪو هو. ابو بصره غفاري جو بيان آهي ته جڏهن هو ڪافر هيو. مديني منوره ۾ حضور ﷺ جو اچي مهمان ٿيو. رات جو حضور ﷺ جن جي سمورين پڪرين جو کير پي ڇڏيائين ۽ نبوت جو پورو گهرائو پوري رات پڪيو رهيو. (۱) پر پاڻ ڪريم ﷺ جن کيس ڪجهه به نه چيو. اهڙي قسم جو ٻيو واقعو حضرت ابو هريره رضه بيان ڪن ٿا ته هڪ رات جو هڪ ڪافر حضور ﷺ جن وٽ اچي مهمان ٿيو پاڻ ڪريم ﷺ جن ان آڏو هڪ پڪري جو کير رکيو ان پيتو پوءِ ٻي پڪري جو کير ڏهي ڏنو ويو اهو به پيتائين پوءِ ٽين پڪري جو اهڙي ريت ستن پڪرين جو کير پي ڇڏيائين پر پاڻ ڪريم ﷺ جن جي منهن مبارڪ تي ان جو ڪوبه اثر ناراضگي جو ظاهر نه ٿيو. حضور ﷺ جن جي ان حسن سلوڪ جو اهو اثر ٿيو جو هو صبح جو مسلمان ٿي چڪو هو ۽ هاڻي هڪ پڪري جي کير تي قناعت ڪرڻ لڳو. (۲)

حضرت اسماء رضه بيان ڪري ٿي ته صلح حديبه جي زماني ۾ سندن ماءُ مشرڪ هئي ان سان برتاءُ بابت رسول الله ﷺ کان دريافت ڪيائين. پاڻ ڪريم ﷺ فرمايو ان سان سهڻو سلوڪ ڪر. (۳)

حضرت ابو هريره رضه جي والده ڪافره هئي ۽ پٽ سان گڏ مديني شريف ۾ رهندي هئي. ٻي خبري سبب حضور ﷺ جن کي گهٽ وڌ ڳالهائيندي هئي. حضرت ابو هريره رضه حضور ﷺ جن جي خدمت اقدس ۾ ۾ عرض ڪيو. پاڻ بجاءِ غصي ۽ ڪاوڙ جي سندس والده لاءِ دعا جي لاءِ هٿ ڪنيا. (۴)

حضور ﷺ جي حيات طيبه ۾ سڀ کان وڌيڪَ ڏکيو معاملو منافقن جو هيو. هي هڪ ڪافرن جو جڻو هيو جنهن جي سرواڻي عبدالله بن ابی ڪري رهيو هيو. ان جي اڳواڻي ۾ هڪ منافقن جي جماعت تيا ٿي وئي جيڪي اسلام جي خلاف هر قسم جي سازشن ستن ۾ رات

ڏينهن مصروف هوندا هئا. حضور ﷺ انهن جي حالتن ۽ انهن جي نالن نشانن کان به واقف هئا پر پاڻ عفو ۽ درگذر ۽ حسن سلوڪ جي ڪري انهن تي ڪافرن وارا حڪم جاري نه فرمايا ۽ هميشه وانگر انهن سان سهڻو سلوڪ ڪندا رهيا.

حضور ﷺ جن جي ان برتاءِ ۾ ڪافر، مسلمان، دوست، دشمن، مت مائت ۽ ڌاري ۾ ڪوبه فرق نه هيو. رحمت ۽ شفقت جو مينهن سڀني لاءِ هڪ جهڙو وسندو رهيو. يهودين کي حضور ﷺ سان جهڙي سخت دشمني ۽ عداوت هئي ان جي شهادت غزوه خيبر جي هڪ واقعي مان ملي ٿي ۽ پاڻ ڪريم ﷺ جو طرز عمل ڪيترو وقت اهڙو رهيو جو جيتري تائين ڪنهن به معاملي بابت ڪو مستقل حڪم نازل نه ٿيندو هو پاڻ ﷺ انهن جي دين جي تقليد ڪندا هئا. (۵)

هڪ ڀيري هڪ يهودي ڀيري بازار ۾ چوڻ لڳو قسم آهي ان ذات جو جنهن موسيٰ عليه السلام کي سمورن نبين تي فضيلت ڏني. هڪ صحابي اهو ٻڌي رهيو هو ان کان نه رهي سگهيو ان کان پڇڻ لڳو ڇا حضرت محمد ﷺ تي به؟ ان چيو ها. صحابي ڪاوڙ ۾ اچي يهودي کي ٽٽ هنيائين. حضور ﷺ جي عدل ۽ اخلاق تي دشمنن کي به اهڙو ڀروسو هيو جو اهو يهودي حضور ﷺ وٽ انصاف لاءِ حاضر ٿيو. پاڻ ڪريم ﷺ ان صحابي تي ناراض ٿيا ۽ کيس انصاف ڏياريا نون. (۶)

هڪ ڀيري هڪ يهودي جو پٽ بيمار ٿيو ته پاڻ ڪريم ﷺ ان جي تيمارداري لاءِ وٽس تشريف فرما ٿيا ۽ ان کي اسلام جي دعوت ڏيڻ شروع ڪيائون ان تي هو پنهنجي ٻي ڏانهن واجهائڻ لڳو ۽ ٻي کان مرضي پڇڻ لڳو ته سندس والد چوڻ لڳو ته پاڻ ڪريم ﷺ جيڪو فرمائن ٿا ان کي پورو ڪر. ايئن هو ڪلمو پڙهي اسلام جي دائري ۾ داخل ٿيو. هڪ ڀيري رستي تان هڪ يهودي جي جنازي جو گذر ٿيو ته پاڻ ڪريم ﷺ جنازي جي احترام ۾ اٿي بيٺا. (۷)

مبارڪ جي قيمت مقرر ڪئي هئي ۽ اعلان ڪيو هئائون ته جيڪو حضور
ﷺ جن کي قتل ڪندو يا گرفتار ڪندو ان کي سونو انعام ۾ ڏنا
ويندا. سراقه بن جعشم پهريون شخص هو جيڪو اهو ارادو ڪري

حضور ﷺ جن جي ويجهو پهتو پر حضور ﷺ جن جا ٿي پيرا معجزا ڏسي پنهنجي بري خيال کان توبه ڪيائين ۽ خواهش ڪيائين ته کيس امان جو پروانو ڏنو وڃي. پاڻ ڪريم ﷺ جن ان جي خواهش کي پورو ڪيو. (۱۰)

ان واقعي مان اٺ سال بعد مڪي جي فتح جي وقت اسلام آندائين پر پاڻ ڪريم ﷺ جن ان بابت ڪڏهن به کيس محسوس نه ڪرايو. (۱۱)

عمير بن وهب حضور ﷺ جن جو جاني دشمن هيو بدر جي مري ويلن جي بدلي وٺڻ لاءِ جڏهن سڀ قريشي بي تاب هئا ته صفوان بن اميه کيس وڏي انعام جي واعدي تي مديني موڪليو ته هو حضور ﷺ کي لڪي ٻي شهيد ڪري (نعوذ بالله) جڏهن هو مديني آيو ته ان جي ارادن کي ڏسي کيس گرفتار ڪيو ويو. حضرت عمر رضه انهي سختي ڪرڻ گهري پر پاڻ ڪريم ﷺ کيس منع فرمايو ۽ عمير بن وهب کي پنهنجي ويجهو ويهاري کائس حال احوال جي ذريعي ان جي اچڻ جو مقصد معلوم ڪيو پر پاڻ ڪريم ﷺ ان کي ڪجهه به نه چيو اهو ڏسي ڪري هن اسلام آندو ۽ مڪي ۾ واپس وڃي اسلام جي دعوت کي عام ڪيائين. هي واقعو سن 2 هجري جو آهي. (۱۲)

صلح حديبيه جي زماني ۾ هڪ ڀيري اسي ماڻهن جو هڪ دستو منهن اونڌاري ۾ جبل تنعيم کان هيٺ لهي آيو. اچڻ جو مقصد حضور ﷺ جن کي قتل ڪرڻ جو هيو پر اتفاق سان اهي ماڻهو گرفتار ٿي ويا پر پاڻ ڪريم ﷺ جن کين معاف ڪري ڇڏيو. قرآن مجيد ۾ هيئن آيت ان واقعي بابت نازل ٿي آهي: (۱۳)

”و هو الذي كف ايديهم عنكم و ايديكم عنه“ (فتح)

ترجمو: ان الله انهن جا هٿ توهان کان ۽ توهان جا هٿ انهن کان جهلي ڇڏيا.

خير ۾ هڪ يهودي حضور ﷺ جن کي کاڌي ۾ زهر ڏنو. پاڻ
 ڪريم ﷺ جڏهن کاڌو کاڌائون ته زهر جو اثر محسوس ڪيائون. پاڻ
 يهودين کي سڏي پڇيو ته انهن اقرار ڪيو پر پاڻ ڪنهن به يهودي کي
 سزا نه ڏني پر جڏهن ان زهر جي اثر جي ڪري هڪ صحابي سڳوري
 جي وفات ٿي ته پاڻ ﷺ رڳو ان يهودي عورت کي قصاص ۾ قتل
 ڪرايو. حالانڪه حضور ﷺ جن تي به ان زهر جو اثر محسوس ٿيندو
 رهندو هو. (۱۴)

اهي قريش مڪه جن ٽن سالن تائين پاڻ ڪريم ﷺ کي
 محاصري ۾ رکيو ۽ سماجي معاشي بائيڪاٽ ڪيو انهن جي شرارتن جي
 ڪري نبوي رحمت جو دعائن وارو رحمت ڀريو ڪڪر انهن کان پري ٿي
 ويو جنهن جي ڪري مڪي ۾ اهڙو سخت ڏڪريو جو ماڻهو هڏا ۽
 مردار کائڻ لڳا. ابا سفيان حضور ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿي عرض
 ڪيو ته محمد! تنهنجي قوم هلاڪ ۽ برباد ٿي رهي آهي خدا کان دعا
 گهرو ته هي مصيبت دفع ٿي وڃي. پاڻ ڪريم ﷺ اهو ٻڌڻ کان پوءِ دعا
 جي لاءِ هٿ کڻڻ ٿا ايئن الله تعاليٰ کين ان مصيبت کان نجات
 ڏني. (۱۵)

جنگ احد ۾ دشمنن پاڻ ڪريم ﷺ ڏانهن پٿر نيزا وسايا،
 تلوارون هلايون، ڏندن مبارڪن کي شهيد ڪيائون. پيشاني مبارڪ رت
 آلوده ٿي وئي پر انهن حملن جي بدلي ۾ پاڻ ڪريم ﷺ هي دعا
 فرمائي:

”اللهم اهد قومي فانهم لا يعلمون“

اي الله! منهنجي قوم کي معاف فرما ۽ هي بي سمجهه آهن.

اڳتي هلي انهن جي نسل مان اهڙا جان نثار مسلمان پيدا ٿيا
 جن اسلام جي خدمت ۾ پاڻ ملهايو.

اهي طائف وارا جن اسلام جي دعوت جو جواب ڀوڳ ۽ چرچي

سان ڏٺو، حضور ﷺ جن ڏانهن پٿر اڇلايا جنهن جي نتيجي ۾ حضور ﷺ جن رت و ڇاڻ ٿي ويا، انهن بابت ملائڪ پڇن ٿا ته حڪم ٿئي ته انهن کي نيست و نابود ڪري ڇڏيون. بارگاه رسالت مان جواب ملي ٿو ته شايد انهن جي نسل مان ڪو خدا جو پرستار پيدا ٿئي. (۱۶)

ڏهن سالن کان پوءِ اهو ئي طائف اسلام جو مرڪز بڻجي وڃي ٿو. دوس جو قبيلو يمن ۾ رهندو هو. طفيل بن عمرو دوسي ان قبيلي جو سردار هيو جيڪو گهڻي وقت کان مسلمان هيو. گهڻي عرصي کان هو پنهنجي قبيلي کي اسلام جي دعوت ڏيندو رهيو ۽ اهي پنهنجي پراڻي ڪفر تي قائم رهيا. هو نااميد ٿي بارگاه رسالت ۽ پنهنجي ڪافر قبيلي جي بد دعا لاءِ عرض ڪري ٿو. ماڻهن جڏهن اهو ٻڌو ته چوڻ لڳا ته هاڻي دوس قبيلي جي تباھي ۾ ڪوبه شڪ ناهي پر رحمت للعالمين انهن جي لاءِ تباھي جي بجاءِ هدايت جي دعا هنن لفظن ۾ فرمائي: (۱۷)

”اللهم اهد دوساً وات بهم“

ترجمو: اي الله! دوس قبيلي کي هدايت ڪر ۽ انهن کي اسلام ۾ آڻ. رئيس المناقین عبداللہ بن ابی بن سلول اھو شخص ھو جيڪو پوري ڄمار حضور ﷺ ۽ مسلمانن خلاف سازشون ستيندو رهيو ۽ هميشه اسلام ۽ مسلمانن کي نقصان پهچائيندو رهيو. حضرت ام المؤمنين عائشه صديقہ رضہ تي بهتان هڻڻ وارن مان سڀني کان اڳ کان اڳرو هيو، انهن سمورين ڳالهين جي باوجود جڏهن هو فوت ٿيو ته پاڻ ﷺ ان جي بخشش جي لاءِ نماز پڙهي. ان تي حضرت عمر رضہ عرض ڪرڻ لڳو ته اي الله جا رسول! اوهان هن جي نماز پڙهو ٿا جنهن اسلام ۽ مسلمانن کي نقصان پهچائڻ لاءِ ڪابه ڪسر نه ڇڏي. پاڻ فرمايائون: اي عمر! جيڪڏهن مون کي اختيار ڏنو وڃي ها ته جيڪڏهن ستر پيرا نماز پڙهان ته انجي بخشش ٿي سگهي ته ان کان به وڌيڪ پڙهان ها. (۱۸)

مذڪوره مفصل بيان مان سیرت طیبہ جي روشني ۾ غير

مسلمانن سان تعلقات جي حوالي سان بيان ٿيو جنهن مان انسانيت جي عظمت جو درس ملي ٿو.

غير مسلمن سان تعلقات جي حوالي سان رب ڪائنات به پنهنجي ابدي ڪلام ۾ هن ريت رهنمائي فرمائي آهي:

”لا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الدِّينِ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الدِّينِ قَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاوَلَتْكُمُ الظَّالِمُونَ. (۱۹)

ترجمو: الله اوهان کي انهن کان نٿو روڪي جن نه اوهان سان دين جي باري ۾ جنگ ڪئي ۽ نه اوهان کي پنهنجي گهرن مان ٻاهر ڪڍيو ته اوهان انهن سان ڀلائي ڪريو ۽ انهن سان انصاف جو معاملو ڪريو. بيشڪ الله تعاليٰ انصاف وارن کي دوست رکي ٿو. الله رڳو اوهان کي انهن کان روڪي ٿو جن اوهان سان دين جي باري ۾ جنگ ڪئي ۽ اوهان کي پنهنجن گهرن مان ٻاهر ڪڍيو ۽ اوهان جي ڪيڻ ۾ مدد ڪئي ته اوهين انهن سان دوستي نه رکو ۽ جيڪي سائين دوستي رکندا سي ئي (مسلمانن تي) ظلم ڪندڙ آهن.

مٿين آيتن مان هي ڳالهه واضح ٿي ته اسلام جي چوڏهن سو سال تاريخ هن ڳالهه جي شاهد آهي ته مسلمانن جي معاشرن ۾ غير مسلم اقليتن، يهودين، عيسائين ۽ هندن وغيره سان سکون، عزت ۽ وقار سان گڏ مسلمان زندگي گذاريندا هئا. انهن کي مذهبي، معاشي ۽ ثقافتي سرگرمين جي مڪمل اجازت رهي آهي. (۲۰)

اسلام دنيا ۾ امن امان چاهي ٿو پر جيڪڏهن اسلام جا مخالف امن ٿا چاهين ۽ فتنو فساد ڪرڻ چاهين ٿا ته انهن سان هيٺين صورتن ۾ جهاد ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي:

- ۱- جيڪڏهن دشمن مسلمانن تي حملو ڪن ۽ انهن تي جنگ مڙهن ته مسلمانن تي فرض آهي ته پنهنجي دفاع ۾ انهن سان وڙهن.
- ۲- مسلمانن جا دشمن جڏهن کين وطن کان ٽڙي ڪڍڻ جي ڪوشش ڪن ته انهن ظالمن سان جنگ ڪن.
- ۳- دشمن معاهدي کان انحراف ڪن.
- ۴- ڪافر ۽ مشرڪ جيڪڏهن مذهبي تعليمات تي عمل ڪرڻ ۾ رڪاوٽ وجهن ۽ آزادي سلب ڪن ته انهن سان جنگ ڪيو.
- ۵- ڪافر ۽ مشرڪ پنهنجي ملڪ ۾ آباد مسلمانن جي مٿان ظلم ڪن ته انهن جي مدد لاءِ جنگ ڪرڻ جو حڪم آهي.
- ۶- اسلامي رياست ۾ فتنو ۽ فساد ڪرڻ وارن جي خلاف جنگ ڪئي وڃي تانته ماڻهن جي جان ۽ مال جي حفاظت ٿي سگهي. (۲۱)

وما علينا الا البلاغ

حوالا:

- (۱) مسند ابن حنبل، ج ۶، ص: ۳۹۰
- (۲) جامع ترمذي باگب ان المؤمن ياڪل في مياء واحد
- (۳) صحيح بخاري: محمد بن اسماعيل بخاري، باب صلت الوالد المشرك
- (۴) صحيح بخاري: ابو عبدالله محمد بن اسماعيل بخاري
- (۵) صحيح بخاري: محمد ابن اسماعيل بخاري، تفسير سورت

المنافقون

- (۶) صحيح بخاري ۾ هي قصو متعدد روايتن ۽ متعدد طريقن سان نقل ٿيل آهي.
- (۷) الجامع الصحيح البخاري: محمد بن اسماعيل بخاري، كتاب المجناز.
- (۸) صحيح مسلم كتاب الادب، ج ۲، ص: ۲۳۹، مطبوعه مصر.
- (۹) زاد المعاد.
- (۱۰) صحيح بخاري: ابو عبدالله محمد بن اسماعيل، باب الهجرت.
- (۱۱) سراقه بن مالك بن جعثم مديحي جو حال استيعاب ۽ اصابه ۾ مزيد ڏسي سگهجي ٿو.
- (۱۲) تاريخ طبري بروايت عروه بن زبير.
- (۱۳) جامع ترمذي: تفسير سورت فتح.
- (۱۴) الجامع الصحيح البخاري: ابو عبدالله محمد بن اسماعيل بخاري، باب وفات النبي ص.
- (۱۵) ساڳيو. تفسير سورت دخان، بخاري، ج ۲.
- (۱۶) صحيح بخاري: محمد بن اسماعيل بخاري.
- (۱۷) الصحيح المسلم: مناقب دوس.
- (۱۸) الصحيح البخاري: ابو عبدالله محمد بن اسماعيل بخاري كتاب المجناز. بحواله: سيرت النبي علامه شبلي نعماني، علامه سيد سليمان ندوي رحم، الفيصل ناشران و تاجران ڪتب غزني استريت اردو بازار لاهور.
- (۱۹) قرآن مجيد: سورت الممتحنه، آيت: ۸-۹.
- (۲۰) اسلامڪ اسٽڊيز (لازمي) ڊگري ڪلاس لاءِ. ڊاڪٽر عبدالوحيد انڊر.
- (۲۱) ساڳيو.